

РЕШЕНИЕ

№ 2675

за изменение в частта за разноските

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в закрито заседание на 22.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **6594** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) вр. чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба от 30.01.2024 г. на адв.С. Р., САК, пълномощник на Д. И. С., жалбоподател по адм.дело № 6594/2023 г., с която се иска допълване и изменение на Решение № 514 от 18.01.2024 г., постановено по делото, в частта за присъдените разноски. Иска се Съдът да присъди претендираното от процесуалния представител на жалбоподателя адвокатско възнаграждение в пълен размер, като ответната страна бъде осъдена да заплати и сумата в размер на 200 лв., представляваща дължим данък върху добавена стойност. Молителят излага довода, че съгласно чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата в случаите на оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие, ако насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което Съдът определя. Адвокатът съответно е легитимиран да сезира Съда с искане за присъждане за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 ЗА, като съответната сума се присъжда в негова ползва. Посочва че когато адвокатът е регистриран по ЗДДС, Съдът следва да вземе предвид това обстоятелство и разпоредбата на § 2 от ДР на Наредба № 1/09.07.2004 г.
Ответникът – Държавен фонд "Земеделие", не е изразил становище по молбата.

Съдът намира за установено следното:

Молбата е допустима предвид изхода на правния спор. Същата е депозирана в срока за обжалване на решението.

Съгласно чл.80, изр.2 ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска

изменение на решението в частта му за разноските. В случая жалбоподателят е представил списък на претендираните разноски за безплатно осъществена адвокатска защита /чл.38, ал.1, т.3 ЗА/ в размер на 1 200 лв., представляващи минималния размер по Наредба № 1/09.07.2004 г. с включен ДДС.

С Решение № 514 от 18.01.2024 г. Съдът е уважил жалбата срещу оспорения административен акт, като е осъдил Държавен фонд "Земеделие" да заплати на адв.С. Р. адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лв. за оказаната правна защита и съдействие на жалбоподателя на основание чл.38, ал.2 ЗА. Дължимото адвокатско възнаграждение е определено без ДДС. Съгласно § 2 а от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС.

В нормата на чл.38, ал.1 ЗА са уредени случаите, когато адвоката оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие, а именно на лица, които имат право на издръжка, материално затруднени лица, роднини, близки или на друг юрист. Според чл.38, ал.2 ЗА, в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати.

На основание чл.2, т.1 ЗДДС с данък върху добавената стойност се облага всяка възмездна облагаема доставка на стока или услуга. В чл.8 от закона е дефинирано, че услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Предоставената адвокатска услуга не е безвъзмездна услуга, а има стойност, която Съдът определя в размерите на наредбата за адвокатските възнаграждения, ако са се сбъднали условията на чл.38, ал.2 ЗА. В случая са се сбъднали условията, при които на адвокатът се дължи възнаграждение и то ще е платимо от осъдената за разноски насрещна страна. Предвид обстоятелството, че предоставилият правна помощ адвокат на жалбоподателя е регистриран по ЗДДС, с определеното възнаграждение следва да се присъдите и 20% ДДС.

Минималният размер на полагащото се адвокатско възнаграждение съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. е 1 000 лв. и в тази връзка изчисленото дължимо възнаграждение с ДДС се равнява на 1 200 лв.

Съдът намира, че на адв.Р. следва да се присъди възнаграждение в размер на 1 200 лв. и тъй като такова в размер на 1 000 лв. вече ѝ е присъдено, то Държавен фонд "Земеделие" следва да ѝ заплати още 200 лв. на основание чл.38, ал.1, т.3, предл. второ вр. чл.36 ЗА.

Така мотивиран, Съдът,

Р Е Ш И:

ДОПЪЛВА Решение № 514 от 18.01.2024 г., постановено по адм. дело № 6495/2023 г. по описа на АССГ, в частта му на разноските, като:

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на С. Р., САК, със съдебен адрес:

[населено място], [улица], ет. 2, ап. 8, повереник на Д. И. С., адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв. (двеста лева) на основание чл.38, ал.1, т.3, предл.второ вр. чл.36 от Закона за адвокатурата.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: